

- ujednání obsažené ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem za účelem vyřešení stávajícího sporu, kterým se tento spotřebitel vzdává možnosti uplatnit před vnitrostátním soudem nároky, které by mohl uplatnit v případě neexistence tohoto ujednání, může být kvalifikováno jako „zneužívající“, zejména pokud uvedený spotřebitel neměl k dispozici relevantní informace, které by mu umožnily pochopit právní důsledky, které z toho pro něj vyplývají;
- ujednání, kterým se týž spotřebitel ohledně budoucích sporů vzdává možnosti podat žalobu z titulu práv, která jsou mu přiznána na základě směrnice 93/13, není pro spotřebitele závazné.

(¹) Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. července 2020 – Česká republika v. Evropská komise

(Věc C-575/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Vlastní zdroje Evropské unie – Finanční odpovědnost členských států – Žádost o zproštění povinnosti poskytnout vlastní zdroje – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Dopis Evropské komise – Pojem „napadnutelný akt“ – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Účinná soudní ochrana – Žaloba založená na bezdůvodném obohacení Unie“)

(2020/C 287/03)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Česká republika (zástupci: O. Serdula, J. Vlácil a M. Smolek, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně M. Owsiany-Hornung a Z. Malušková, poté Z. Malušková a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen a J. Langer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Česká republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Santen SAS v. Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Věc C-673/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Humánní léčivý přípravek – Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky – Nařízení (ES) č. 469/2009 – Článek 3 písm. d) – Podmínky pro udělení osvědčení – Získání první registrace výrobku jako léčivého přípravku – Registrace nového způsobu terapeutického použití známé účinné látky“)

(2020/C 287/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Santen SAS

Žalovaný: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Výrok

Článek 3 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky musí být vykládán v tom smyslu, že registrace nemůže být považována za první registraci ve smyslu tohoto ustanovení, pokud se týká nového způsobu terapeutického použití účinné látky nebo kombinace účinných látek, která již byla registrována pro jiný způsob terapeutického použití.

(¹) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Mureș – Rumunsko) – SC Raiffeisen Bank SA v. JB (C-698/18), BRD Groupe Sociétés Générale SA v. KC (C-699/18)

(Spojené věci C-698/18 a 699/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Smlouva o úvěru týkající se osobní půjčky – Smlouva, která byla v plném rozsahu splněna – Určení zneužívající povahy smluvních ujednání – Žaloba na vrácení částek bezdůvodně zaplacených na základě zneužívajícího ujednání – Soudní úprava – Žaloba podle obecného práva, která nepodléhá promlčení – Žaloba podle obecného práva týkající se osobních nebo věcných práv, která podléhá promlčení – Počátek běhu promlčecí lhůty – Objektivní okamžik, kdy se spotřebitel dozví o existenci zneužívajícího ujednání“)

(2020/C 287/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Mureș

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Sociétés Générale SA (C-699/18)

Odpůrci: JB (C-698/18), KC (C-699/18)

Výrok

1) Článek 2 písm. b), čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících ujednáních] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která sice stanoví nepromlčitelnost práva podat žalobu na určení neplatnosti zneužívajícího ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, avšak zároveň stanoví promlčecí lhůtu pro právo podat žalobu k uplatnění restitučních účinků tohoto určení, pokud tato lhůta není méně příznivá než lhůta, které se týká obdobných řízení na základě vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti), a v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje výkon práv přiznaných právním řádem Unie, zejména pak směrnici 93/13 (zásada efektivity).